

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 348/2015
21.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Р.С., због кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.Р., поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Крушевцу К 4395/10 од 26.08.2014. године, у седници већа одржаној 21.04.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Р.С., поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Крушевцу К 4395/10 од 26.08.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К бр. 4395/10 од 26.08.2014. године, између осталих, окр. Р.С. оглашен је кривим због кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 4. у вези става 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико у року од две године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, а осуђен је и на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, с тим да уколико наведену новчану казну не плати иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких почетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Одлучујући о жалби окривљеног и његовог браниоца, Виши суд у Крушевцу је пресудом Кж1 бр. 707/14 од 09.01.2015. године делимичним усвајањем жалби преиначио првостепену пресуду само у односу на окр. Р.С. и то у погледу правне квалификације дела, тако што је радње за које је првостепеном пресудом оглашен кривим правно квалификовао као кривично дело спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. КЗ, задржавајући као правилне

кривичне санкције из првостепену пресуду, док је у осталом делу жалбе одбио као неосноване и првостепену пресуду у односу на окр. Р.С. у непреиначеном делу потврдио, а у односу на остале окривљене првостепена пресуда је остала неизмењена.

Бранилац окр. Р.С., адвокат М.Р., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и првостепену пресуду преиначи у корист окривљеног Р.С. и осталих окривљених.

Након што је примерак захтева у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је окр. Р.С. оглашен кривим, јер је сведока Д.Т. претњом приморао да сведочи у корист његовог сина А.С., у предмету Вишег суда у Крушевцу К 210/10. Међутим, син окривљеног је са тужилаштвом закључио споразум о признању кривице, тако да у том поступку није изведен ниједан доказ, па ни саслушање сведока Д.Т., те је, према захтеву, небитно да ли је уопште било претње сведоку да сведочи у корист А.С.

Изнете наводе захтева којима бранилац у суштини указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, иако ту повреду не опредељује конкретно, Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Кривично дело спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. КЗ чини лице које сведоку или вештаку или другом учеснику у поступку пред судом или другим државним органом учини или обећа поклон или другу корист или примени силу или претњу у намери да то лице давањем лажног исказа или недавањем исказа утиче на исход поступка. Наведено кривично дело је, дакле, свршено самим подмићивањем, односно принудом, уз постојање наведене намере, при чему за постојање свршеног кривичног дела није неопходно да је ова намера и остварена.

У конкретном случају несумњиво је утврђено да је окр. Р.С. претио сведоку Д.Т. да ће остати без посла уколико не сведочи у корист његовог сина и тиме је његово дело свршено, односно тиме су остварена сва битна обележја кривичног дела из члана 336. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим, па је без значаја чињеница да је кривични поступак који се водио против сина окривљеног окончан споразумом о признању кривице.

Налазећи, из изнетих разлога, да се неосновано захтевом браниоца окривљеног указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вукасановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.